

Manden som ikke kan stoppe

Profiler

Begge er allround-håndværkere, begge er beskæftiget i en ejendomsadministration med husmesterlignende opgaver: Frode Christiansen fra Aabenraa og Klaus Günter Lübke fra Harreslev. Begge kom ind i erhvervslivet efter syvende skoleklasse. Deres biografier genspejler eksemplarisk, hvad der er typisk for det danske og det tyske arbejdsmarked.

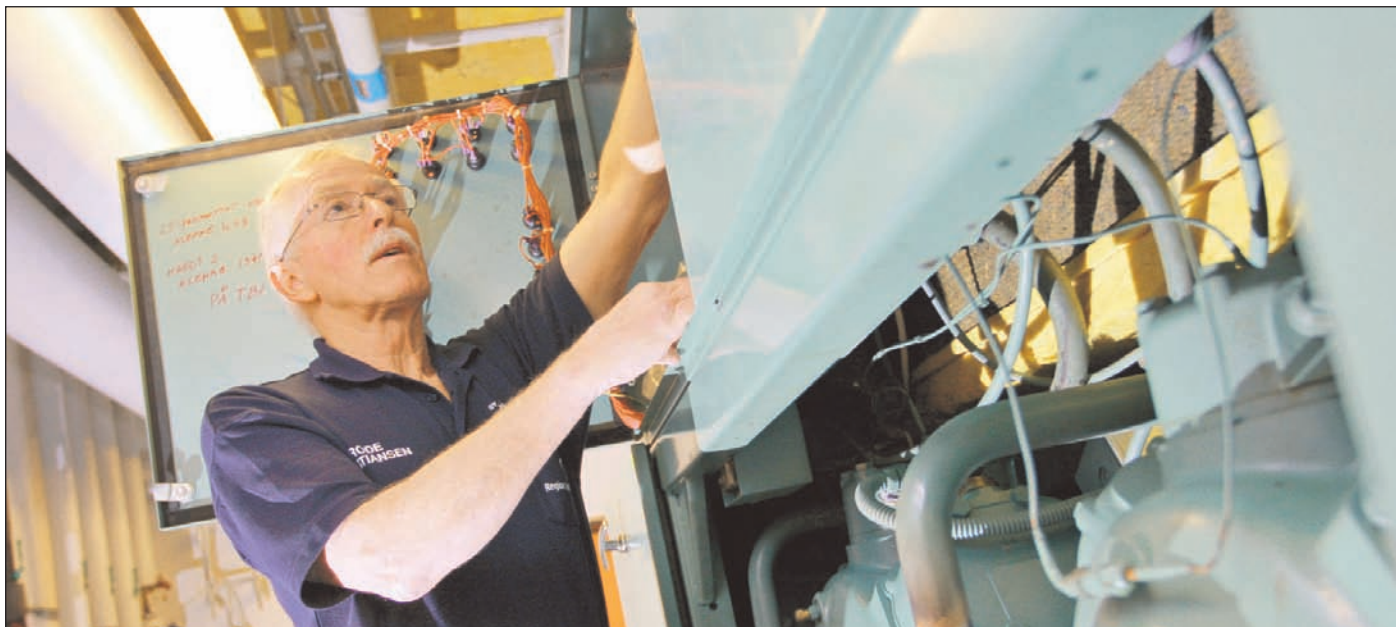
AABENRAA. Et møde med 66-årige Frode Christiansen er et møde med et langt arbejdsliv. Peronalerummet på Aabenraa sygehus, der er indrettet på hyggelig dansk måde, danner rammen om en udførlig samtale: Efter syvende klasse forlod unge Frode skolen og hyrede efter en uddannelse til smed på fire og et halvt år ind på danske handelsskibe. Det blev til en spændende, men også meget anstrengende tid, erinder han endnu. Efter nogle år valgte han fast grund under foderne igen. Den blev meget fast: I nu 30 år har han været tekniker og smed på sygehuset i Aabenraa. Og han kan ikke, som han altid fremhæver, forestille sig en anden arbejdsplads.

- Vi har her en super atmosfære. Jeg er på talefod med chefen ligesom med kollegaerne.

Frode Christiansen har rundet de 66 år. Men hans ansættelseskontrakt blev forlænget, så han kan fortsætte at arbejde, så længe han vil. I hans kreds af kollegaer findes ingen medarbejder, der er yngre end 50 år. Alle råder over årelang erfaring. Derfor kan alle holde tungen lige også i krisituationer.

Altid på pletten

Til Frode Christiansens opgaver hører vedligeholdelsen af højteknologiske apparaturer i operationsalle samt reparationer på ma-

Frode Christiansen arbejder på Aabenraa sygehus.

(Foto Marcus Dewanger)

skiner og andre anlæg. Men han er også på pletten, når f.eks. sygeplejerskernes WC'er er stoppet.

Under samtalen kimer mobiltelefonen. Der venter nyt arbejde. Om eftermiddagen skal der lukkes for vandet i hele regionen. Frode Christiansen skal sikre, at sygehuset i denne periode fortsat kan forsynes med vand. Løsningen er en tankvogn. Chefen er sygemeldt denne dag, hele ansvaret ligger nu på Frode Christiansens skuldre. Han forklarer i telefonen, hvordan han agter at løse problemet med drikkevand.

Hurtig og selvstændig handling præger dagligdagen i hans job. Frode Chri-

stiansen kan lide at have dette ansvar. Men han ved, at forretningsgangen på andre sygehuse kan være helt anderledes.

Smeden kører på arbejde på cykel. Det er godt nok kun ti kilometer hver dag, men de er med til fysisk at holde ham i god form. Vide-reuddannelse via arbejdsgiveren og fagforeningen bidrager til også åndeligt at holde ham frisk.

Derfor føler han sig fortsat godt rustet til hverdagen på sygehuset. Og hustruen accepterer, at Frode Christiansen ikke kan stoppe.

- Hun vil hellere have en mand, der arbejder, men er tilfreds, end en, der keder

sig derhjemme og er i dårligt humør.

I Frodes verden

Efter samtalen dykker vi ned i sygehusets underjordiske labyrint. Her bliver det endnu mere tydeligt, hvor meget Frode Christiansen identificerer sig med sin arbejdsplads. Han viser alt frem: maskin-, ventilations- og køleanlæggene er moderne og rene. De fungerer uden større støjgener. Særlig stolt er Frode Christiansen af husets store el-generator, som i nødtilfælde ikke kun kan forsyne sygehuset, men også en del af byen med strøm.

Vi når frem til en anden gang med et fitnesslokale

til medarbejderne. Denne morgen ses ingen, der motionerer, men apparaterne benyttes flittigt, oplyser værten.

I sygehusets underjordiske tekniske afdeling fortæller Frode Christiansen om den store fest, der blev arrangeret i anledning af hans 25-års arbejdsjubileum, og om det velfungerende samarbejde med sygehuset i Flensborg.

- Hos os arbejder mange tyske læger og sygeplejersker - det fungerer godt. Jeg kunne forestille mig et endnu tættere samarbejde. Det ville hele regionen have gavn af, siger han.

Angela Jensen

På det tyske arbejdsmarked skal man være særlig fleksibel

»Schimanski« er en allround-håndværker

HARRESLEV. 48-årige Klaus Günter Lübke går gerne på arbejde og har altid selv sørget for at få et job. Han har aldrig udelukkende satset på den offentlige arbejdsformidling. Lübke har arbejdet, siden han forlod skolen efter syvende klasse. Hovedskolens regulære afgangbevis klarede han senere. Som værnepligtig fra Ruhrpott-området kom han til Flensborg-Sporskitte, traf sin senere kone her og blev boende.

Stedet for et møde med Lübke er et boliganlæg i Flensborgs Helenenallee. Han har her af boligadministrationen fået til opgave at istandsætte en lejlighed.

Lübke, som nu bor i Harreslev, er en særlig type: kraftig af statur og med hestehale, og han ligner forbløffende meget »Kommissar Schimanski« i den tyske kriminalserie. Sådan forestiller man sig en håndværker. Mellem murerske og cementsæk fortæller han om de mange job, han har haft i tidernes løb: tagtækker, smed, svejser og truckfører. Og han kan også styre store lastbiler. Klaus Günter Lübke er en,

BLANDT NABOER -
UNTER NACHBARN

der klarer sig på mange terræner. I fem år har han nu været ansat hos boligadministrationen Scherneck-Czech i Flensborg. Han inddeler selv sit arbejde, har et godt forhold til den kvindelige chef.

Ubureaukratisk på den rigtige vej

- Tiltro er vigtig, for min chef kan ikke kontrollere, om jeg arbejder eller ej. Jeg klarer tagtækkerarbejde,

indsætter vinduer, udfører reparationer og hjælper med at istandsætte boliger. Det kan jeg godt li', for det er meget afvekslende - jeg er ikke meget for ensartet arbejde.

Opstår der problemer, og skal hurtige afgørelser træffes, så finder Klaus Günter Lübke helt alene og ubureaukratisk den rigtige vej. Kun hvis de økonomiske rammer sprænges, ringer han til kontoret.

I over 30 år har han været medlem af en fagforening. Det er for ham helt naturligt.

- Det er en skam, at stadig færre mennesker tror på fagforeningernes magt. Mit budskab til alle unge arbejdstagere er: Fagforeninger kan kæmpe rigtigt, og man kan som medlem også i personlige krisituationer have tiltro til dem og få hjælp.

I sin arbejdskontrakt har Klaus Günter Lübke stående, at han ugentligt skal arbejde i 40 timer. Nogle gange bliver det til mere, når en lejlighed skal istandsættes hurtigt. Men det er for ham i orden, for så kan han bare afspadsere den følgende uge. Han får fast løn uden tillæg.

Klaus Günter Lübke istandsætter en lejlighed i Flensborg. (Foto: Marcus Dewanger)

For fem år siden ville han næsten være udvandret til Danmark eller Norge for at få arbejde der. For det tagtækkerfirma, han indtil da havde været ansat hos, var gået fallit. Da Lübke blev arbejdsløs, gik han på jagt efter et nyt job. Da han i årenes løb havde fået mange kontakter, hjalp insiderviden og kvalifikationer til at få det nuværende arbej-

de. Derfor blev han alligevel hjemme.

Som en lærling

Klaus Günter Lübke er en allround-håndværker, der arbejder professionelt på de rigtige løsninger. Da han ikke hart lært alt, er princippet »learning by doing« det afgørende. Ligesom en lærling, der på store byggepladser følger med i, hvor-

dan de faglærte udfører arbejdet, kigger han f.eks. på på snedkere og murere, når de er blevet tilkaldt til fornyelse af boliger og lærer ligeledes af det.

- Det fungerer ganske godt. Efter få dage kan jeg selv klare opgaverne, og min chef er tilfreds, siger han.

Angela Jensen